

Publicerad 2011-01-03 23:14 av L Patrik W Johansson

nyöversättning 2011 (i tidigare översättningar kallad "En Förlorat Värld" från originalet *Paradise Lost* 1667) Illustrationer av Gustave Dore Plate 16: "The savoury pulp they chew..." (IV. 335-336)

Förlorat Paradis: BOK IV:XIV (J.Milton)

~*~

Satte de sig ned, och då ej mer möda fanns
Med deras ljuva Trädgårdsarbete som då försl'g
Att tillråda den svala Zefyrs västanvindar, och göra vilan
Mera vilosam, den välgörande törsten och aptiten [330]
Mera tacksam, till sin Kvällsvars Frukter de nedsjönk,
Nektarljuva Frukter vilka de medgörliga trädgrenar
Lämnade dem, från sidan som de satt tillbakalutade
Uppå den mjukt kuperade Sandbanken damaskerad utav blommor:
Den välsmakande fruktens pulpa de tuggade uppå, och uti skalet [335]
Såsom de alltjämt törstade skopade upp den bräddfylla bäcken;
Och varken ädlare syften, ej heller älskvärda leenden
Saknades, ej heller ungdomlig kurtis som så väl passar
Vackra par, sammanlänkade uti lyckligt Bröllopsförbund,
I enskildhet som de. Runtom dem skuttande lekte [340]
Alla Jordens Djur, då de voro vilda, och de alla framjagade
Uti Skog eller Vildmark, Parker eller Bon;
Skojande Lejonet rusade, och uti hans tass
Gung'de Killingen vaggande; Björnar, Tigrar, Snöleoparder, och Leoparder
Uti krumsprång framför dem, den otymplige Elefanten [345]
För att dem förtjusa hela sin kraft anv'nde, och slingrade
Sin Böjliga Snabel; närapå som den sluge Ormen
Smygande, vävd som utav Gordiska flätverk
Var hans mönstrade släpverk, och om hans fatala list
Gav han obeaktade prov på; andra uppå gräset [350]
Utsträckta, och nu mätta av betandet stirrande satt,

John Milton 1667

LPWJ svensk version 03/01/11

Förlorat Paradis: Bok I - III (J.Milton)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren L Patrik W Johansson med Poeter.se id #26710 innehar upphovsrätten